II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING
af 22. december 1999
om den statsstøtte, Spanien har ydet til fordel for Ramondín SA og Ramondín Cápsulas SA

(meddelt under nummer K(1999) 5203)

(Kun den spanske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(2000/795/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel ([1]), under hensyntagen til disse bemærkninger, og

ud fra følgende betragtninger:

I. PROCEDUREN

(1) Ved brev af 2. oktober 1997 (registreret den 23. oktober 1997 med SG A/38452) indgav den selvstyrende region La Riojas præsident, Sanz Alonso, en anmeldelse vedrørende en række formodede statsstøtteforanstaltninger til fordel for Ramondín SA (i det følgende benævnt »Ramondín«).

(2) Ved brev af 2. januar 1998 (D/50003) underrettede Kommissionen de spanske myndigheder om denne anmeldelse og anmodede dem om inden for en frist på 15 arbejdsdage at fremsætte deres bemærkninger og fremlægge oplysninger, der gør det muligt at vurdere, om der eventuelt er tale om støtteforanstaltninger efter EF-traktatens artikel 87, stk. 1.

(3) Efter at have modtaget en påmindelse, som var afsendt den 11. marts 1998 (D/51136), fremsendte de spanske myndigheder ved brev af 13. marts 1998 (registreret samme dag med SG A/32119) deres bemærkninger og en række oplysninger fra de baskiske selvstyremyndigheder.

(4) Ved brev af 18. juni 1998 (D/52538) underrettede Kommissionen myndighederne for den selvstyrende region La Rioja om indholdet af svaret fra de spanske myndigheder. Ved brev af 17. juli 1998 (D/53048) anmodede Kommissionen La Riojas myndigheder om supplerende oplysninger. La Riojas myndigheder supplerede deres anmeldelse ved brev af 10. juli 1998 (registreret den 13. juli 1998 med SG A/35419) og af 2. oktober 1998 (registreret den 5. oktober 1998 med SG A/37220).

([1]) EFT C 194 af 10.7.1999, s. 18.

(5) Ifølge de oplysninger, der fremkom i pressen (El Correo af 4.10.1998), blev den formodede støtte opført i registeret over ikke-anmeldt støtte under NN 117/98.

(6) På baggrund af bemærkningerne og oplysningerne fra de spanske myndigheder samt de supplerende oplysninger fra La Riojas myndigheder opfordrede Kommissionen ved brev af 26. oktober 1998 (D/54346) Spanien til inden for en frist på 15 arbejdsdage at fremlægge detaljerede oplysninger om Ramondíns investeringer i Laguardia (som i mellemtiden ifølge pressens oplysninger ikke længere kun var i projektfasen, men nu var under gennemførelse) og om de regionale og skattemæssige støtteforanstaltninger, som Ramondín måtte have nydt fordel af. I samme brev blev det oplyst, at Kommissionen, når den finder, at en støtteforanstaltning er blevet ydet eller ændret uden at være blevet anmeldt, og efter at have givet den pågældende medlemsstat mulighed for at fremsætte sine bemærkninger til sagen kan kræve omgående suspension af betalingen af den pågældende støtte i kraft af en midlertidig beslutning, indtil resultaterne af undersøgelsen af støtten foreligger, samt give pålæg om, at der inden for en frist, som den fastlægger, skal fremlægges alle de dokumenter og oplysninger, der er nødvendige, for at den kan vurdere, om støtten er forenelig med fællesmarkedet. Kommissionen meddelte derfor Spanien, at det ikke kunne udelukkes, at den blev nødt til at kræve suspension af betalingen af den pågældende støtte, indtil der var foretaget en tilbundsgående undersøgelse.

(7) Ved brev af 22. december 1998, registreret den 5. januar 1999 med SG A/30062 og af 5. januar 1999, registreret den 6. januar 1999 med SG A/30110, fremsendte de spanske myndigheder deres svar på Kommissionens brev af 26. oktober 1998.

(8) Ved brev af 30. april 1999 (SG (99) D/2945) underrettede Kommissionen Spanien om sin beslutning om at indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, i relation til den skattemæssige støtte til Ramondín ([2]). I samme brev pålagde Kommissionen Spanien at fremlægge bestemte oplysninger og suspendere betalingen af den skattemæssige støtte, der allerede var tilstået Ramondín.

(9) Ved brev af 27. maj 1999, registreret den 10. juni 1999 med A/34343, fremlagde de spanske myndigheder oplysninger i relation til det krav om suspension, som var blevet meddelt ved Kommissionens brev af 30. april 1999.

(10) Ved brev af 31. maj 1999, registreret den 8. juni 1999 med A/34240, anmodede Ramondín om en kopi af beslutningen om indledningen af proceduren, som var meddelt Spanien ved Kommissionens brev af 30. april 1999.

(11) Ved brev af 15. juni 1999 (D/52539) tilsendte Kommissionen Ramondín en kopi af beslutningen om indledningen af proceduren, som var meddelt Spanien ved Kommissionens brev af 30. april 1999.

(12) Ved brev af 15. juni 1999 (D/52543) anmodede Kommissionen som følge af de spanske myndigheders brev af 27. maj 1999 om, at disse fremlagde nærmere oplysninger om, hvilke foranstaltninger der var truffet for at efterkomme det krav om suspension, der var meddelt ved Kommissionens brev af 30. april 1999.

(13) Ved brev af 29. juni 1999, registreret den 30. juni 1999 med A/34867, og af 8. juli 1999, registreret den 13. juli 1999 med A/35270, fremsendte de spanske myndigheder deres svar på det krav om oplysninger, som var blevet meddelt ved Kommissionens brev af 30. april 1999.

(14) Ved brev af 5. juli 1999, registreret den 19. juli 1999 med A/35494, fremlagde Diputación Foral de Álava som svar på Kommissionens brev af 15. juni 1999 (D/52543) nærmere oplysninger om, hvilke foranstaltninger der var truffet for at efterkomme det krav om suspension, der var meddelt ved Kommissionens brev af 30. april 1999.

(15) Ved brev af 30. juli 1999, registreret den 4. august 1999 med A/36070, af 9. august 1999, registreret den 11. august 1999 med A/36242 ([3]) og af 10. august 1999, registreret den 11. august 1999 med A/36243 ([4]), fremsatte tre interesserede parter deres bemærkninger. Ved brev af 26. august 1999 (D/63580) blev de pågældende bemærkninger videresendt til de spanske myndigheder for at indhente deres kommentarer hertil. De spanske myndigheder gav ikke noget svar på nævnte bemærkninger.

([2]) Jf. fodnote 1.
([3]) Disse bemærkninger nåede frem pr. telefax den 10. august 1999 og senere pr. post.
([4]) Disse bemærkninger nåede frem pr. telefax den 10. august 1999 og senere pr. post.

II. **ANMELDELSEN FRA DEN SELVSTYRENDE REGION LA RIOJA**

(16) Ved brev af 2. oktober 1997 indgav Sanz Alonso, præsidenten for den selvstyrende region La Rioja (…), som er en spansk region, der grænser op til provinsen Álava, en anmeldelse vedrørende de omstændigheder, der har fået Ramondín (…), som er producent af metalkapsler til vinflasker, til at flytte sit industrianlæg fra Logroño (La Rioja) til Laguardia (Álava, Baskerlandet), fem kilometer fra virksomhedens nuværende beliggenhed.

(17) Sanz Alonso anførte i sin anmeldelse, at Ramondíns beslutning var begrundet i de skattemæssige fordele og den offentlige investeringsstøtte, som tilbydes af henholdsvis Diputación Foral de Álava og den selvstyrende region Baskerlandet. Præsident Sanz Alonso anmodede i sin anmeldelse Kommissionen om at undersøge, ikke om Baskerlandets skatteordning eller særlige retlige ordning (régimen foral), men derimod virkningerne og resultaterne af visse fordele, der ydes i henhold til nævnte ordning, samt deres kumulering med anden støtte til Ramondín er forenelige med traktaten.

III. **VIRKSOMHEDEN RAMONDÍN OG DENS INVESTERINGER I LAGUARDIA**

(18) Ramondín er et selskab, der er oprettet i henhold til spansk ret i 1933, og som er specialiseret i fremstilling af kapsler til plombering af flasker til vin, champagne og andre kvalitetsdrikkevarer. Det har siden 1971 været etableret i Logroño (La Rioja) og råder over tre produktionsanlæg (Logroño, Bordeaux og Mexico) og filialer i USA, Skotland, Chile, Australien og Kina. Ifølge oplysningerne i den investeringsplan, der er fremlagt for de baskiske selvstyremyndigheder, har Ramondín, med en produktion på 480 millioner kapsler, næsten 40 % af verdensmarkedet for tinkapsler til plombering. De øvrige konkurrenter har følgende markedsandele:

Virksomhed	Markedsandel	Mio. kapsler/år
Pechiney	30 %	360
Relvas	10 %	120
Vatke	6 %	72
Bouchage Métallique	4 %	48
Rivercap	4 %	48
Quibel	3 %	36
Andre	3 %	36
I alt	60 %	720

(19) I 1997 havde Ramondín 300 ansatte og en omsætning på 24 mio. EUR, heraf 70 % fra salg uden for Spanien. Disse data og det begrænsede antal leverandører på verdensmarkedet viser, at der findes en samhandel inden for Fællesskabet med dette produkt.

(20) Den 15. december 1997 oprettede Ramondín det nye selskab Ramondín Cápsulas SA (i det følgende benævnt »Ramondín Cápsulas«), som har været i drift siden september 1999. Det er planlagt, at Ramondín Cápsulas skal overtage alle Ramondíns aktiviteter, således at Ramondíns drift ophører fra udgangen af 1999.

(21) Det fremgår af oplysningerne fra de spanske myndigheder, at Ramondín først havde planlagt en investering på 4,27 mia. ESP, som omfattede både flytningen til Laguardia (Álava) af de eksisterende aktiver i La Rioja og erhvervelsen af nye anlægsaktiver.

(22) Senere besluttede Ramondín at kanalisere de nye investeringer gennem (…) Ramondín Cápsulas, hvis kapital for 99,8 % vedkommende ejes af Ramondín.

(23) Ifølge de spanske myndigheder har denne virksomhed til hensigt at investere 1,95 mia. ESP i perioden 1998-2000 med henblik på at etablere en fabrik i Laguardia (Álava), som skal omfatte tre produktionskæder, to til fremstilling af kapsler til plombering og en tredje til laminering af bly til elektriske batterier.

(24) I den investeringsplan, der oprindelig blev forelagt for de baskiske selvstyremyndigheder, var det forudset, at der skulle oprettes 30 nye arbejdspladser, og at følgende omkostninger var støtteberettigede:

(i 1 000 ESP)

	1998	1999	2000	I alt
Grunde og bygninger	438 666			438 666
Udstyr	932 000	214 000	170 000	1 316 000
Støtteberettigede omkostninger	1 370 666	214 000	170 000	1 754 666

(25) Med denne investering forventer Ramondín at nå op på en omsætning på 5 mia. ESP i 1999 og 5,96 mia. ESP (35,82 mio. EUR) i 2001.

IV. **STØTTEFORANSTALTNINGER, INDLEDNING AF PROCEDUREN I HENHOLD TIL TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2, KRAV OM OPLYSNINGER OG KRAV OM SUSPENSION**

(26) Ramondín og Ramondín Cápsulas har nydt fordel af følgende støtteforanstaltninger:

— et tilskud på 150 mio. ESP, som blev ydet til Ramondín Cápsulas den 15. oktober 1998 ved afgørelse truffet af den baskiske regering inden for rammerne af regionalstøtteprogrammet Ekimen ([5]), til en investering på 1,754 mia. ESP, hvilket svarer til en støtteintensitet på 8,55 % (bruttosubventionsækvivalent). Den maksimale støtteintensitet i Baskerlandet er på 25 % i nettosubventionsækvivalent ([6])

— skattelempelse på 45 % af det samlede investeringsbeløb på 3,857 mia. ESP, tilstået Ramondín ved Diputación Foral de Álavas afgørelse 738/97 af 21. oktober 1997, vedtaget på grundlag af en budgetmaessig skattebestemmelse i loven for provinsens budget ([7])

([5]) Ordning godkendt af Kommissionen ved brev af 13. december 1996, ref. SG(96) D/11028 (statsstøtte N 529/96). Den baskiske regionalregerings dekret om oprettelse af ordningen (dekret 289/1996 af 17. december 1996) blev offentliggjort i Boletín oficial del País Vasco, nr. 246 af 23. december 1996, s. 20138.

([6]) Loftet for regionalstøtte i Baskerlandet i henhold til det spanske kort over regionalstøtte (EFT C 25 af 31.1.1996, s. 3).

([7]) Sjette tillægsbestemmelse til Norma Foral (regionallov) nr. 22 af 20. december 1994 (Boletín Oficial del Territorio Histórico de Álava (BOTHA) nr. 5 af 13.1.1995), hvis gyldighed blev forlænget for 1996 ved femte tillægsbestemmelse til Norma Foral nr. 33 af 20. december 1995 (BOTHA nr. 4 af 10.1.1996) og for 1997 ved undtagelsesbestemmelsens punkt 2.11 i Norma Foral nr. 24 af 5. juli 1996 (BOTHA nr. 90 af 9.8.1996) samt sjette tillægsbestemmelse til Norma Foral nr. 31 af 18. december 1996 (BOTHA nr. 148 af 30.12.1996). For 1998 kan skattelempelsen gives i medfør af 11. tillægsbestemmelse til Norma Foral nr. 33 af 19. december 1997 (BOTHA nr. 150 af 31.12.1997); for 1999 i medfør af syvende tillægsbestemmelse til Norma Foral nr. 36 af 17. december 1998 (BOTHA nr. 149 af 30.12.1998).

— en nedsættelse af beskatningsgrundlaget på henholdsvis 99 %, 75 %, 50 % og 25 %, som finder anvendelse i fire på hinanden følgende år fra og med det første år, hvor virksomheden fremlægger positive beskatningsgrundlag; denne nedsættelse finder anvendelse på nyoprettede virksomheder, såfremt de investerer mindst 80 mio. ESP og opretter mindst ti nye arbejdspladser ([8]). Ramondín Cápsulas kan som nyoprettet virksomhed nyde fordel af denne nedsættelse.

(27) Desuden aftalte Ramondín og Álava Agencia de Desarrollo SA, som er et udviklingsorgan, der kontrolleres af provinsen Álavas myndigheder, en pris på 2 500 ESP/m² for en grund på 55 050 m² i industriområdet Casablanca i Laguardia (Álava).

(28) På grundlag af disse omstændigheder meddelte Kommissionen den 30. april 1999 Spanien sin beslutning om at:

— pålægge Spanien at fremlægge de oplysninger, der er nødvendige for at bedømme, om den investeringsstøtte, der er ydet til Ramondín inden for rammerne af Ekimen-ordningen, er i overensstemmelse med beslutningen om godkendelse af ordningen (»krav om oplysninger om Ekimen«). Hvis der var tale om en ren og skær flytning af en fabrik til et sted 5 km fra dens nuværende beliggenhed, udtrykte Kommissionen tvivl om, hvorvidt det var muligt at betragte Ramondíns investering som en »nyinvestering« efter »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte« ([9])

— indlede proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, i relation til to skattemæssige foranstaltninger til fordel for Ramondín, nemlig i) en skattelempelse svarende til 45 % af investeringsbeløbet og ii) en nedsættelse af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder, der investerer mindst 80 mio. ESP og opretter mindst 10 nye arbejdspladser (»indledning af proceduren«)

— pålægge Spanien omgående at suspendere betalingen af ovennævnte skattemæssige foranstaltninger (»krav om suspension«)

— pålægge Spanien at fremlægge oplysninger vedrørende Álava Agencia de Desarrollo SA's salg af en grund til Ramondín med henblik på at kontrollere, om denne transaktion med fast ejendom omfatter nogen støtteforanstaltninger (»krav om oplysninger om grunden«).

V. **SPANIENS SVAR PÅ INDLEDNINGEN AF PROCEDUREN I HENHOLD TIL TRAKTATENS ARTIKEL 88, STK. 2, KRAVET OM OPLYSNINGER OG KRAVET OM SUSPENSION**

V.1. **Indledning af proceduren**

(29) Spanien anførte ved brev af 27. maj 1999, at skattebehandlingen af virksomheden Ramondín Cápsulas bygger på anvendelsen af en generel skatteordning, og at der derfor ikke er ydet statsstøtte til Ramondín Cápsulas, men derimod er tale om den praktiske gennemførelse af en skattelempelse og anerkendelsen af muligheden for, at denne virksomhed kan nyde fordel af ovennævnte nedsættelse af beskatningsgrundlaget.

V.2. **Krav om suspension**

(30) Spanien meddelte ved brev af 27. maj 1999 Kommissionen, at der ikke kunne foretages en suspension af betalingen af skattelempelsen, da denne ikke materialiseres som en levering.

(31) Som svar på Kommissionens brev af 15. juni 1999 (D/52543), hvori Kommissionen anmodede om nærmere redegørelse for de foranstaltninger, der var truffet for at gennemføre kravet om suspension, oplyste Spanien, at Ramondín Cápsulas først ville nyde fordel af skattelempelserne fra det øjeblik, hvor det startede sine aktiviteter (september 1999), og kun hvis det opnåede et regnskabsmæssigt overskud. De spanske myndigheder påpegede ligeledes, at de ville træffe passende foranstaltninger for at suspendere skattelempelsen på det tidspunkt, hvor betingelserne for anvendelsen af skattelempelserne var opfyldt.

([8]) Artikel 26 i Norma Foral nr. 24 af 5. juli 1996 om selskabsskat.
([9]) EFT C 74 af 10.3.1998, s. 9.

V.3. **Krav om oplysninger om Ekimen**

(32) De baskiske selvstyremyndigheder bekræftede, at der var ydet en støtte på 0,9 mio. EUR (150 mio. ESP) til Ramondín Cápsulas. Myndighederne bekræftede også, at Ramondíns investering består dels af flytningen af anlæggene fra Logroño til den nye beliggenhed i Laguardia (Álava), hvilket betyder, at Ramondín Cápsulas overtager Ramondíns aktiviteter, dels af en forøgelse af produktionskapaciteten samt oprettelsen af en ny produktionskæde til fremstilling af lamineret bly til bilbatterier. Det vil sige, at en del af det nye anlæg kun kommer til at bestå i geninstallationen af det tidligere udstyr. Nedenstående tabel indeholder en række data (ajourført i juni 1999), som viser, at nyinvesteringen udgør 53,6 % af det nye anlæg.

Investeringstype	Ny	Flytning
Grund	194 076 000	
Bygninger	1 471 483 000	
Udstyr	935 637 000	2 250 000 000
ESP i alt	2 601 196 000	2 250 000 000
EUR i alt	15 633 502	13 522 772

(33) Den baskiske regering bekræftede, at man ved beregningen af de støtteberettigede udgifter kun havde taget en del af nyinvesteringen i betragtning, og at denne del beløber sig til 10,54 mio. EUR. De støtteberettigede udgifter svarer til de udgifter, der indgår i det standardbeskatningsgrundlag, som anvendes til beregningen af nettosubventionsækvivalenten, dvs. grund, bygninger og udstyr. Støttebeløbet (0,9 mio. EUR) udgør 8,53 % (brutto) af de støtteberettigede udgifter, hvilket er langt under det regionale loft (25 % nettosubventionsækvivalent).

V.4. **Krav om oplysninger om grunden**

(34) De spanske myndigheder bekræftede, at ejeren af den grund, Ramondín har købt, er Álava Agencia de Desarrollo SA, som er en offentlig virksomhed, der tilhører Diputación Foral de Álava.

(35) De spanske myndigheder fremlagde endvidere to vurderinger af henholdsvis 16. juni 1997 og 21. juni 1997, dvs. forud for salget af grunden til Ramondín i oktober 1997. Myndighederne fremfører, at de to ekspertudtalelser er to uafhængige vurderinger i overensstemmelse med bestemmelserne i »Kommissionens meddelelse om statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger« ([10]). I den første vurdering er prisansættelsen på 2 900 ESP/m² for hele det industriområde, hvor den af Ramondín købte grund ligger. I den anden er prisen sat til 2 500 ESP/m² for en byggemoden grund, idet det samtidig udtrykkelig anføres, at der er tale om en vurdering, som er »rent handels- eller markedsmæssig«.

VI. **DE INTERESSEREDE PARTERS BEMÆRKNINGER**

(36) Der er modtaget bemærkninger fra virksomheden Ramondín, den selvstyrende region La Rioja og Junta de Castilla-León.

VI.1. **Ramondín**

(37) Ramondín anfører i sine bemærkninger først, at den ikke blot er en interesseret tredjepart, men den virksomhed, der ydes støtte til, og at den derfor er umiddelbart og individuelt berørt af den endelige beslutning, Kommissionen måtte træffe. Derfor anmoder Ramondín om at få indsigt i sagsakten og mulighed for at blive hørt, før den endelige beslutning træffes.

([10]) EFT C 209 af 10.7.1997, s. 3.

(38) Med hensyn til sagens realitet fremfører Ramondín følgende:

— Ramondín er en virksomhed, der oprindelig blev oprettet i Baskerlandet, og som flyttede sine anlæg til Logroño (La Rioja) i 1971, bl.a. på grund af de fordele, Logroño kommune tilbød.

— I 1994 oprettede Ramondín virksomheden Manufacturas Ramondín SA med henblik på at etablere sig i Álava. På daværende tidspunkt ville Ramondín kunne have opnået større skattemæssige fordele end dem, den siden opnåede. Det endte med, at Ramondín ikke flyttede sine anlæg, »da der på daværende tidspunkt ikke var nogen grund til at forlade« anlæggene i Logroño.

— I 1995 besluttede Logroño kommune at omklassificere det industriområde, hvor Ramondín var etableret. Det betyder, at de berørte virksomheder har 20 år til at forlade området, som derefter er klassificeret som byområde.

— Efter flere forskellige resultatløse kontakter med de kommunale myndigheder tilbød kommunen Ramondín en grund i industriområdet »Cantabria II«, der blev oprettet for over 25 år siden. Den grund, Ramondín er blevet tilbudt, ligger mellem to sidebygninger, hvis »forfaldne udseende« ikke harmonerer med det moderne image, Ramondín ønsker at fremstå med.

— I mellemtiden havde Ramondín taget kontakt med naboregionerne, herunder Álava, for at finde en løsning på sit problem med tvungen genetablering. Ramondín accepterede den mulighed, Álava tilbød, primært på grund af den grund, der var til rådighed i industriområdet Casablanca i Laguardia.

— Skattelempelsen på 45 % er en generel foranstaltning, der tilbydes alle de virksomheder, som opfylder de lovfastsatte betingelser for tilståelse af skattelempelsen. Der er derfor ikke tale om undtagelser eller udøvelse af skønsbeføjelser. Myndighederne undersøger kun ved hjælp af en »forebyggende kontrol«, om betingelserne for tilståelsen er opfyldt, hvorefter skattelempelsen automatisk tilstås. Der er således tale om en »regelbunden forvaltningsakt«. Det forhold, at der i den pågældende skattemæssige bestemmelse er fastsat et loft på 2,5 mia. ESP, giver ikke skattebestemmelsen en selektiv karakter, da begrundelsen herfor er ønsket om at tiltrække store virksomheder til provinsen Álava, fordi de skaber større indtægter end små virksomheder. Endelig er der ikke tale om en tidsbegrænset bestemmelse, idet dens gyldighed forlænges årligt, hvilket viser, at den er tiltænkt som en vedvarende bestemmelse. Der kan ikke drages nogen parallel mellem Ekimen-programmet og skattelempelsen, hvilket fremgår af den omstændighed, at skattebestemmelserne og Ekimen-ordningen er rettet mod forskellige geografiske og materielle områder.

— Nedsættelsen af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder er ligeledes en generel foranstaltning, som anvendes uafhængig af, hvilken sektor støttemodtageren udøver virksomhed i. Der er tale om en foranstaltning, hvis formål ikke er at flytte virksomheder, men derimod at fremme rigdommen i et bestemt geografisk område, hvilket er lovligt.

— Ramondíns investering i Laguardia er tydeligvis en »nyinvestering«, da der er tale om at oprette et nyt anlæg med nye produktionskæder eller alternativt at udvide en eksisterende virksomhed.

VI.2. **Junta de Castilla y León**

(39) Junta de Castilla y León anfører i sine bemærkninger, at Ramondín flyttede sine anlæg fra La Rioja til Álava på grund af den statsstøtte, den selvstyrende region Baskerlandet og Álavas myndigheder tilbød.

(40) Junta de Castilla y León fremfører desuden, at den pågældende skattemæssige støtte udgør statsstøtteforanstaltninger, som er uforenelige med fællesmarkedet, idet:

— de kan føres tilbage til staten, uanset hvilken territorial myndighed, der har vedtaget dem

— de indebærer en nedsættelse af den skat, Ramondín normalt skal betale

— de påvirker direkte konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne, hvilket fremgår af oplysningerne i Ramondíns investeringsplan samt af Kommissionens analyse i beslutningen om indledning af proceduren i henhold til traktatens artikel 88, stk. 2

— der er tale om selektive fordele, idet foranstaltningerne begunstiger en bestemt virksomhed eller en bestemt produktion af følgende årsager:

i) foranstaltningerne finder kun anvendelse inden for rammerne af en forbindelse mellem de pågældende virksomheder og en region i en medlemsstat og ikke over for virksomheder, der er etableret i andre regioner

ii) skattelempelsen er en skønsmæssig foranstaltning, idet: a) den er betinget af, at der gennemføres en investering på mindst 2,5 mia. ESP; b) den myndighed, der tilstår skattelempelsen, kan beslutte, hvilke investeringer over nævnte beløb der kan opnå lempelsen, samt fastlægge grænser og frister for anvendelsen heraf

iii) nedsættelsen af beskatningsgrundlaget er diskriminerende, idet den kun tilstås nyoprettede virksomheder, som desuden opfylder bestemte betingelser vedrørende nye investeringer.

(41) Junta de Castilla y León tilføjer følgende:

— Kommissionen har selv fulgt disse retningslinjer i sine beslutninger 93/337/EØF ([11]) og 1999/718/EØF ([12])

— den kompetencefordeling, der i Spanien eksisterer for skatteanliggender, kan på ingen måde berettige til, at medlemsstaten omgår EF-reglerne for statsstøtte. Hvad angår det sidste punkt henviser Junta de Castilla y León til generaladvokatens forslag til afgørelse i de forenede sager C-400/97, C-401/97 og C-402/97 ([13])

— de spanske domstole har konkluderet, at den pågældende skattemæssige støtte udgør skattemæssige privilegier, der skader og fordrejer konkurrencen, hvilket udgør en fordrejning af allokeringen af ressourcer.

(42) Endelig understreger Junta de Castilla y León, at man ved gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger ikke overholdt underretningsforpligtelsen efter traktatens artikel 88, stk. 3, hvilket betyder, at foranstaltningerne er ugyldige.

VI.3. **La Riojas regering**

(43) Regeringen for den selvstyrende region La Rioja anfører først, at flytningen af Ramondíns anlæg fra La Rioja til Álava skyldes de økonomiske og skattemæssige fordele, som tilbydes af myndighederne i provinsen Álava. Ramondín erkendte udtrykkeligt, at virksomheden havde til hensigt at gøre brug af disse fordele i sit brev af 5. marts 1997 til præsidenten for den selvstyrende region La Rioja ([14]). De byplanlægningsmæssige årsager, de baskiske selvstyremyndigheder anfører som grunden til denne flytning, kan ikke tages i betragtning, da omklassificeringen af grundenes benyttelse først får virkning fra 2016, samtidig med at de erhvervede rettigheder ikke berøres. Desuden kan prisen på grundene i Logroño ikke betegnes som »uoverkommelig«, som hævdet af nævnte myndigheder.

(44) Hvad angår mere konkret den skattemæssige støtte, påpeger La Riojas regering følgende:

— Ifølge EF-Domstolens retspraksis og Kommissionens praksis udgør de pågældende støtteforanstaltninger statsstøtteforanstaltninger i den i artikel 87, stk. 1, fastlagte betydning, uanset hvilken myndighed der har vedtaget dem.

— Begrebet statsstøtte er et materielt begreb, der er uafhængigt af den form, det statslige indgreb antager; de skattemæssige fordele opfylder dette kriterium.

— De skattemæssige fordele udgør en økonomisk fordel for Ramondín; både skattelempelsen og nedsættelsen af beskatningsgrundlaget har til formål og som virkning at lette Ramondín for en del af skattebyrden på dens overskud; denne fordel modsvares ikke af nogen form for modydelse til skattemyndighederne. Tabet af skatteprovenu indebærer brug af offentlige midler i form af skatteudgifter.

([11]) EFT L 134 af 3.6.1993, s. 25.
([12]) EFT L 292 af 13.11.1999, s. 1.
([13]) Endnu ikke offentliggjort, men foreligger som uofficiel tekst på De Europæiske Fællesskabers Domstols netsted: (http://curia.eu.int/da/jurisp/index.htm).
([14]) I dette brev, som der henvises til i beslutningen om indledning af proceduren (jf. fodnote 1), oplyste Ramondíns direktør præsidenten for den selvstyrende region La Rioja, at det var sandsynligt, at Ramondín ville forlade La Rioja for at etablere sig i Laguardia på grund af de økonomiske og skattemæssige fordele, som provinsen Álava tilbød, medmindre La Rioja fremsatte et »investeringstilbud«.

— Den pågældende skattemæssige støtte påvirker konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne, i og med at Ramondín udøver en økonomisk aktivitet, der indebærer samhandel mellem medlemsstaterne. Verdensmarkedet for kapsler, og især markedet for tinkapsler, hvor Ramondín tegner sig for en markedsandel på 40 %, er i fuld ekspansion, og der er desuden tale om en yderst konkurrencebetonet sektor.

— De pågældende foranstaltninger opfylder kriteriet om specifik karakter, idet der er tale om foranstaltninger, hvor støttemodtagerne kan identificeres og opnår en bedre konkurrencemæssig stilling.

— Hvad angår skattelempelsen, indebærer den pågældende bestemmelse, i og med at den fastlægger en minimumsgrænse for investeringen på 2,5 mia. ESP, at kun de store investorer har mulighed for at få fordel af skattelempelsen på 45 %. Da der er tale om en foranstaltning, der er omfattet af en årlig budgetlov, skal investeringen gennemføres inden for en bestemt periode, hvilket giver de baskiske myndigheder vide skønsbeføjelser med hensyn til de konkrete projekter; denne skønsbeføjelse giver dem ligeledes mulighed for at afgøre, hvilken del af investeringerne der kan få fordel af skattelempelsen, og fastlægge de frister og begrænsninger, der skal gælde for hvert enkelt tilfælde.

— Hvad angår nedsættelsen af beskatningsgrundlaget, består foranstaltningens specifikke karakter i, at kun nyoprettede virksomheder, der investerer 80 mio. ESP og opretter ti nye arbejdspladser, kan få fordel heraf.

— De pågældende to skattemæssige foranstaltninger er desuden geografisk specifikke, i og med at kun virksomheder, der har hjemsted og driver forretning i Álava, kan få fordel deraf, hvilket placerer dem i en gunstigere situation end de virksomheder, der driver forretning i medlemsstatens øvrige områder.

— Da de pågældende skattemæssige støtteforanstaltninger er gennemført under tilsidesættelse af traktatens artikel 88, stk. 3, er de ugyldige.

— Kommissionens indledning af proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, i relation til seks skattemæssige støtteordninger i Baskerlandet, hvorunder der ydes støtte svarende til den støtte, der er tilstået Ramondín, bekræfter denne analyse.

(45) La Riojas regering henviser også til den omstændighed, at de baskiske selvstyremyndigheder begrunder støtten til Ramondín med den kompetencefordeling, der i Spanien eksisterer for skatteanliggender. La Riojas regering afviser denne begrundelse og henviser til, at denne holdning også indtages af generaladvokaten i ovennævnte forenede sager C-400/97, C-401/97 og C-402/97 samt af Kommissionen. Ifølge La Riojas regering viser Domstolens retspraksis klart, at enhver foranstaltning, som indebærer en fordel, der er begrænset til virksomheder, som investerer i et bestemt område i medlemsstaten, giver de pågældende virksomheder en fordel, som ikke berettiges ved det pågældende skattesystems karakter eller forvaltning.

(46) Endelig henviser La Riojas regering til en dom afsagt af den spanske højesteret, som annullerer en række skattemæssige foranstaltninger svarende til dem, Ramondín har nydt fordel af, fordi de skaber skattemæssige privilegier, der skader konkurrencen og indebærer en fordrejning af allokeringen og den frie bevægelighed for kapital og arbejdstagere. Den retspraksis, der henvises til i denne dom, henvises der også til i en dom afsagt af Baskerlandets højesteret, som erklærer provinsen Álavas skattelempelse på 45 % ugyldig.

(47) Spanien har ikke fremsat nogen bemærkninger til de bemærkninger, der er fremsat af de interesserede tredjeparter. Hvad angår Ramondíns anmodninger om at få aktindsigt og blive hørt, påpeger Kommissionen, at modtageren af beslutningerne om statsstøtte er vedkommende medlemsstat (se f.eks. Domstolens dom af 2. april 1998 i sag C-367/95 ([15])). I henhold til artikel 1, litra h), i Rådets forordning (EF) nr. 659/1999 af 22. marts 1999 om fastlæggelse af regler for anvendelsen af EF-traktatens artikel 93 ([16]) (nuværende artikel 88) er støttemodtageren desuden en »interesseret part«. I den forbindelse finder Retten i Første Instans, idet den bekræfter Domstolens retspraksis, (dom af 25. juni 1998 i de forenede sager T-371/94 og T-394/94, British Airways og andre mod Kommissionen, præmis 59 ([17])) følgende:

([15]) Sml. 1998 I, s. 1719.
([16]) EFT L 83 af 27.3.1999, s. 1.
([17]) Sml. 1998 II, s. 2405.

»Særligt med hensyn til den forpligtelse, der påhviler Kommissionen til at informere de berørte parter, har Domstolen udtalt, at offentliggørelsen af en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* er et egnet middel til at gøre alle de berørte bekendt med, at der er indledt en procedure (ovennævnte dom i sagen Intermills mod Kommissionen, præmis 17), og præciseret, at »denne meddelelse alene (tilsigter) at fremskaffe alle oplysninger fra de pågældende, som kan klarlægge forholdene for Kommissionen med henblik på, hvad denne videre skal foretage sig« (dom af 12. juli 1973, sag 70/72, Kommissionen mod Tyskland, Sml. s. 813, præmis 19) […].«

Kommissionen finder derfor, at Ramondíns rettigheder som »interesseret part« fuldt ud beskyttes ved offentliggørelsen af beslutningen om indledning af proceduren og ved den opfordring, der i beslutningen rettes til de »interesserede parter« om at fremsætte eventuelle bemærkninger.

VII. **VURDERING AF STØTTEN**

VII.1. **Støtte inden for rammerne af Ekimen-programmet**

(48) Det ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud, der dækker 8,55 % af investeringerne, blev tildelt Ramondín Cápsulas inden for ovennævnte Ekimen-ordning, som er en regionalstøtteordning, der er godkendt af Kommissionen. Kommissionen har konkluderet, at denne støtte var omfattet af den generelle ordning, og at den opfyldte de betingelser, der er fastlagt i beslutningen om godkendelse af ordningen.

(49) For det første skal det undersøges, om den pågældende investering er en »nyinvestering« i den betydning, der er fastlagt i »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte« ([18]). Kommissionen nærede således i betragtning af omstændighederne ved flytningen af Ramondíns anlæg fra La Rioja til Baskerlandet tvivl om, hvorvidt det var muligt at betragte hele Ramondíns investering, som en »nyinvestering« efter de bestemmelser, der gælder for vurderingen af støtte med regionalt sigte ([19]).

(50) Ifølge disse regler forstås ved »nyinvestering« »investering i anlægsaktiver i forbindelse med oprettelse af en ny virksomhed, udvidelse af en bestående virksomhed eller igangsættelse af en aktivitet, der medfører en gennemgribende ændring i en bestående virksomheds produkt eller produktionsproces« ([20]).

(51) Dette blev bekræftet i Kommissionens brev af 13. december 1996 om godkendelsen af Ekimen-ordningen ([21]), hvori det blev anført, at den forudsete støtte skulle anvendes til finansiering af nyinvesteringer eller investeringer i udvidelse eller modernisering af bestående virksomheder, og at genanskaffelsesinvesteringer var udelukket fra ordningens anvendelsesområde.

(52) De oplysninger, de spanske myndigheder fremlagde, bekræfter, at Ramondín besluttede at etablere en ny fabrik i Laguardia, som ikke skal fungere sammen med fabrikken i Logroño. Tværtimod skal fabrikken i Laguardia erstatte fabrikken i Logroño. Ramondín Cápsulas, som er den virksomhed, der for nylig blev oprettet i Álava, har således overtaget samtlige Ramondíns industriaktiviteter.

(53) Beslutningen om at flytte fabrikken indebærer dels, at fabrikken i Logroño lukkes, dels, at fabrikken i Laguardia åbnes. Flytningen indebærer desuden en forøgelse af produktionskapaciteten samt indførelse af nye produktionskæder, herunder en ny produktionskæde til laminering af bly til fremstilling af bilbatterier.

(54) Som anført under betragtning 32 bekræftede de baskiske myndigheder, at der var ydet et tilskud på 150 mio. ESP (0,9 mio. EUR) til Ramondín Cápsulas. Ramondín Cápsulas forudser, at der skal oprettes 30 nye arbejdspladser, hvortil kommer de 300 arbejdspladser, der flyttes fra Logrono til den nye beliggenhed i Laguardia.

([18]) Jf. fodnote 9.
([19]) Jf. Kommissionens meddelelse vedrørende støtteordninger med regionalt sigte (EFT C 31 af 3.2.1979, s. 9). Jf. især punkt 18 a) i bilaget om definition af »nyinvestering«. Denne definition anvendes i »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte«, jf. punkt 4.4 i bilaget dertil.
([20]) Jf. punkt 18 a) i ovennævnte bilag.
([21]) Jf. fodnote 5.

(55) I betragtning af de oplysninger, de spanske myndigheder har fremlagt, finder Kommissionen, at tilskuddet er ydet i overensstemmelse med bestemmelserne i Ekimen-ordningen, særlig artikel 10, og inden for den absolutte grænse, der er fastlagt i artikel 12, nemlig 5 mio. ESP for hver ny arbejdsplads ([22]).

(56) De spanske myndigheder bekræftede ligeledes, at Ramondíns investering består dels af flytningen af anlæggene fra Logroño til det nye anlæg i Laguardia (Álava), dels af en forøgelse af produktionskapaciteten samt oprettelsen af en ny produktionskæde til fremstilling af lamineret bly til bilbatterier. Det vil sige, at en del af det nye anlæg kun vil være bestemt til geninstallationen af det tidligere udstyr. Nedenstående tabel indeholder en række data (ajourført i juni 1999), som viser, at nyinvesteringen udgør 53,6 % af det nye anlæg.

Investeringstype	Ny	Flytning
Grund	194 076 000	
Bygninger	1 471 483 000	
Udstyr	935 637 000	2 250 000 000
ESP i alt	2 601 196 000	2 250 000 000
EUR i alt	15 633 502	13 522 772

(57) Den baskiske regering bekræftede, at man ved beregningen af de støtteberettigede udgifter kun havde taget en del af nyinvesteringen i betragtning, og at denne del beløber sig til 1 754,666 mia. ESP (10,54 mio. EUR). De støtteberettigede udgifter svarer til de udgifter, der indgår i det standardbeskatningsgrundlag, som anvendes til beregningen af nettosubventionsækvivalenten, dvs. grund, bygninger og udstyr. Støttebeløbet (0,9 mio. EUR) udgør 8,53 % (brutto) af de støtteberettigede udgifter, hvilket er langt under det regionale loft (25 % nettosubventionsækvivalent).

(58) I betragtning af ovenstående finder Kommissionen, at der foreligger oplysninger, som gør det muligt at konkludere, at investeringen i Laguardia indebærer »en udvidelse af en bestående virksomhed« efter punkt 4.4 i retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte ([23]).

(59) Kommissionen konkluderer derfor, at det ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud, som dækker 8,55 % af de støtteberettigede omkostninger, blev tildelt Ramondín Cápsulas i overensstemmelse med betingelserne i regionalstøtteprogrammet Ekimen, som Kommissionen har godkendt.

VII.2. **Álava Agencia de Desarrollos salg af en grund til Ramondín**

(60) Præsidenten for den selvstyrende region La Rioja anfører i sin anmeldelse, at Ramondín har erhvervet en grund i Laguardia på fordelagtige vilkår.

([22]) »Artikel 10 — Ikke-tilbagebetalingspligtigt tilskud
Støtte, der ydes som ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud, og som kan andrage op til 25 % af den tilskudsberettigede investering, skal opfylde følgende kriterier:
1) Der ydes generelt et tilskud på 10 % af den investering, der anses for at være tilskudsberettiget.
2) I strategiske projekter og betydelige jobskabende investeringsprojekter, hvorunder der mindst oprettes 50 arbejdspladser og gennemføres investeringer for 750 mio. ESP, forøges ovennævnte procenttal desuden med 5 points.
3) Virksomheder, der gennemfører deres projekter i et prioriteret interesseområde i henhold til artikel 4 i dette dekret, modtager ligeledes et yderligere tilskud på 5 % af den investering, der anses for at være tilskudsberettiget.
4) Endelig vil procenttallet kunne forøges yderligere med indtil 5 ekstra points afhængigt af følgende kriterier:
— Projektets integration i den baskiske industri
— Lokalisering i en strategisk sektor i Baskerlandet
— Omfanget af jobskabelse under projektet.«
»Artikel 12 — Støttens begrænsninger, maksimumsbeløb og forenelighed
Der ydes et ikke-tilbagebetalingspligtigt tilskud til et investeringsprojekt på 5 mio. ESP for hver arbejdsplads, der skabes, undtagen i forbindelse med strategiske projekter. Tilskuddet må dog højst andrage 4 mia. ESP […].«

([23]) Jf. fodnote 9.

(61) De spanske myndigheder fremlagde i deres svar på kravet om oplysninger to vurderinger af henholdsvis 16. juni 1997 og 21. juni 1997, dvs. forud for den offentlige virksomhed Álava Agencia de Desarrollos salg af grunden til Ramondín i oktober 1997.

(62) I den første vurdering er prisansættelsen på 2 900 ESP/m² for hele det industriområde, hvor den af Ramondín købte grund ligger. I den anden er prisen sat til 2 500 ESP/m² for en byggemoden grund, idet det samtidig udtrykkelig anføres, at der er tale om en vurdering, som er »rent handels- eller markedsmæssig«.

(63) I Kommissionens » meddelelse om statsstøtteelementer i forbindelse med offentlige myndigheders salg af jord og bygninger« ([24]) fremlægger Kommissionen en række anbefalinger til medlemsstaterne, som går ud på at fastlægge en enkel procedure for salg af jord og bygninger, som automatisk udelukker statsstøtte, nemlig ved at salget gennemføres inden for rammerne af et betingelsesløst udbud. Hvis de offentlige myndigheder ikke har til hensigt at benytte denne procedure, bør en eller flere uafhængige vurderingssagkyndige foretage en vurdering, inden salgsforhandlingerne finder sted, for at fastsætte en markedsværdi på grundlag af almindeligt accepterede markedsindikatorer og vurderingskriterier. Den således fastsatte pris er den minimumspris, der kan accepteres, uden at der kan tales om statsstøtte.

(64) Med henvisning til ovennævnte meddelelse ([25]) finder Kommissionen, at disse vurderinger blev udført af uafhængige vurderingssagkyndige, inden forhandlingerne om salget fandt sted, og at det ud fra de priser, de pågældende sagkyndige fastlagde, er muligt at fastsætte markedsværdien på grundlag af almindeligt accepterede markedsindikatorer og vurderingskriterier.

(65) Kommissionen anerkender, at den pris, Ramondín betalte (2 500 ESP/m²) i oktober 1997, ligger inden for den margen (2 500-2 900 ESP/m²), der blev fastlagt ved to undersøgelser foretaget af to uafhængige vurderingssagkyndige forud for datoen for salget. Kommissionen konkluderer på dette grundlag, at denne pris udgør den minimumspris, der kan accepteres, uden at der kan tales om statsstøtte.

(66) Der er således ikke påvist nogen statsstøtteforanstaltninger i Álava Agencia de Desarrollo SA's salg til Ramondín af en grund på 55 050 m² i industriområdet Casablanca i Laguardia (Álava) til en pris på 2 500 ESP/m².

VII.3. **Skattemæssig støtte: skattelempelse på 45 % af investeringsbeløbet og nedsættelse af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder**

(67) Det må først bemærkes, at de skattemæssige forbindelser mellem staten og Baskerlandet er reguleret af det såkaldte »Concierto Económico« (økonomisk aftale), der blev vedtaget ved lov nr. 12 af 13. maj 1981, senere ændret ved lov nr. 38 af 4. august 1997. I henhold til denne aftale kan Diputación Foral de Álava (Álavas provinsstyrelse) på bestemte betingelser opretholde, oprette og regulere skatteordningen inden for provinsens territorium, undtagen afgifter i forbindelse med told, skattemæssige monopoler og alkohol, idet kun staten har kompetence til at regulere disse områder ([26]). Diputación Foral de Álava oprettede, i kraft af sine beføjelser i henhold til Concierto Económico, en ordning med skattemæssig støtte inden for rammerne af selskabsskatten. De personer, der kan opnå fordel af støtten, er de fysiske og juridiske personer, der udøver økonomiske aktiviteter på Álavas territorium.

(68) Kommissionen bemærker ligeledes, at en række skattemæssige foranstaltninger svarende til dem, der anfægtes i denne beslutning (skattelempelser og nedsættelse af beskatningsgrundlaget), blev erklæret uforenelige med fællesmarkedet ved beslutning 1999/718/EF (Daewoo Electronics Manufacturing Espana SA), som blev meddelt de spanske myndigheder ved brev af 15. marts 1999 ([27]).

VII.3.1. *Skattelempelse*

(69) Hvad angår skattelempelsen til Ramondín, har sjette tillægsbestemmelse til regionalloven om gennemførelse af provinsens budget for 1995 (Norma Foral 22 af 20. december 1994) nøjagtig følgende ordlyd:

([24]) Jf. fodnote 10.
([25]) Jf. fodnote 10.
([26]) Jf. artikel 6 i »Concierto Económico« i udformningen heraf i lov nr. 38 af 4. august 1997.
([27]) Jf. fodnote 12.

»Investeringer i nye materielle anlægsaktiver, som foretages mellem den 1. januar 1995 og den 31. december 1995, og som overstiger 2,5 mia. ESP ifølge afgørelse truffet af Diputación Foral de Álava, indrømmes en skattelempelse på 45 % af det investeringsbeløb, som Diputación Foral de Álava fastsætter; skattelempelsen finder anvendelse på det skattepligtige beløb.

Nedsættelser, der på grund af et for lavt skattepligtigt beløb ikke udnyttes, kan anvendes inden for ni år efter det år, hvor Diputación Foral de Álava har truffet den pågældende afgørelse.

I den pågældende afgørelse truffet af Diputación Foral de Álava fastsættes de frister og begrænsninger, der gælder i de enkelte tilfælde.

De fordele, der indrømmes ved denne bestemmelse, er uforenelige med nogen anden form for skattemæssig fordel for samme investering.

Diputación Foral de Álava fastsætter ligeledes varigheden af investeringsproceduren, som kan omfatte investeringer, der har fundet sted i forberedelsesfasen for det projekt, der ligger til grund for investeringerne.«

(70) Denne bestemmelse blev opretholdt for 1996 i kraft af budgetloven for dette år (Norma Foral 33/1995), ændret ved den nye lov om selskabsskat (Norma Foral 24/1996, som ophæver henvisningen til de ni år i stk. 2), og for 1997 i kraft af budgetloven for dette år (Norma Foral 31/1996). Skattelempelsen på 45 % af investeringerne er blevet opretholdt i en ændret udformning i budgetlovene for årene 1998 og 1999 (henholdsvis Norma Foral 33 af 19. december 1997 og Norma Foral 36 af 17. december 1998).

(71) Princippet om uforenelighed med fællesmarkedet og de undtagelser, der fastlægges i artikel 87, finder anvendelse på støtte, der ydes »under enhver tænkelig form«, og især på bestemte skattemæssige foranstaltninger.

(72) For at en foranstaltning kan betegnes som støtte, skal den opfylde alle de fire kriterier, der er fastlagt i artikel 87, og som der i det nedenstående gøres nærmere rede for.

(73) For det første skal foranstaltningen give modtageren en fordel, der letter den byrde, som normalt tynger vedkommendes budget. Denne fordel kan opnås gennem forskellige lempelser af beskatningen af virksomheden og især gennem hel eller en delvis nedsættelse af skatten.

(74) Den skattelempelse på 45 %, der her er tale om, opfylder afgjort dette kriterium, idet Ramondín nyder fordel af en nedsættelse af skatten svarende til 45 % af det investeringsbeløb, der er fastsat af Diputación Foral de Álava. Det skal dog bemærkes, at denne skattelempelse kan anvendes uden tidsbegrænsning fra det første år, hvor virksomheden opnår overskud.

(75) For det andet skal fordelen ydes af staten eller ved hjælp af statsmidler. Tab af skatteprovenu svarer til brug af offentlige midler i form af skatteudgifter ([28]). Dette kriterium gælder ligeledes for støtte fra medlemsstaternes regionale og lokale organer (jf. Domstolens dom af 14. oktober 1987, sag 248/84, Tyskland mod Kommissionen ([29])). Endvidere kan statens indgreb finde sted både i kraft af skattemæssige bestemmelser i love, forskrifter eller administrative bestemmelser og gennem skattemyndighedernes praksis.

(76) Skattelempelsen til Ramondín består af en kombination af en budgetmæssig skattebestemmelse og en ad hoc-afgørelse (afgørelse 738 af 21. oktober 1997), der begge kan føres tilbage til en offentlig myndighed, i dette tilfælde Diputación Foral de Álava.

(77) Foranstaltningen skal for det tredje påvirke konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne. Dette kriterium indebærer, at støttemodtageren skal udøve en økonomisk aktivitet uafhængigt af sin retlige status og finansieringsmåde. Domstolen har flere gange fastslået, at betingelsen om, at foranstaltningen skal påvirke samhandelen, er opfyldt, når blot den støttemodtagende virksomhed udøver en økonomisk aktivitet, der indebærer samhandel mellem medlemsstaterne.

([28]) Hvad angår begrebet »skatteudgift«, jf. Dépenses fiscales — Expériences récentes, OECD, Paris, 1996. Jf. ligeledes: Stanley S. Surrey, Tax Incentives as a Device for Implementing Government Policy: A Comparison with Direct Government Expenditures, Harvard Law Review, bind 83, nr. 4, s. 705-738.

([29]) Sml. 1987, s. 4013.

(78) Det er tidligere blevet påvist, at Ramondín udøver en økonomisk aktivitet, der indebærer samhandel mellem medlemsstaterne i en yderst konkurrencebetonet sektor.

(79) Endelig skal foranstaltningen være specifik og selektiv. Det vil sige, at den skal begunstige »visse virksomheder eller visse produktioner«. Denne karakter af selektiv fordel kan bestå såvel af en fritagelse fra skattemæssige bestemmelser i love, forskrifter eller administrative regler som skattemyndighedernes skønsmæssige praksis. I den foreliggende sag består det selektive element hovedsagelig af de skønsbeføjelser, administrationen har på dette område.

(80) Med hensyn hertil erkender Domstolen (jf. dom af 26. september 1996, sag C-241/94, Frankrig mod Kommissionen (Kimberly Clark Sopalin) ([30])), at når den myndighed, der indrømmer en fordel, har en skønsbeføjelse, der giver den mulighed for at afpasse den finansielle intervention efter forskellige hensyn, såsom navnlig valget af begunstigede, størrelsen af beløbet for den finansielle intervention og betingelserne for interventionen, blandt andet med hensyn til frister, eller spørgsmålet om fornyelse af de pågældende foranstaltninger det følgende år, kan betingelserne for interventionen stille visse virksomheder gunstigere end andre, hvorved betingelserne for statsstøtte, som defineret i traktatens artikel 87, stk. 1, er opfyldt.

(81) Diputación Foral de Álava havde ved vedtagelsen af afgørelsen af 21. oktober 1997 i kraft af ovennævnte bestemmelser skønsbeføjelse til at bestemme, hvilke investeringer i materielle anlægsaktiver til et beløb af over 2,5 mia. ESP der kunne nyde fordel af skattelempelsen, på hvilken del af investeringerne nedsættelsen på 45 % kunne anvendes, og hvilke frister og maksimumsgrænser der skulle gælde for hvert enkelt tilfælde.

(82) I afgørelsen af 21. oktober 1997, ved hvilken Ramondín tilstås skattelempelsen, fastsættes det, at lempelsen svarer til 45 % af en investering på 3,857 mia. ESP. Der er tale om følgende investeringer:

Investeringstype	Beløb
Grund	137 000 000
Bygning	471 000 000
Udstyr	3 249 000 000
ESP i alt	3 857 000 000
EUR i alt	23 181 036

Ifølge de oplysninger, de spanske myndigheder har fremlagt, er dette ikke de samme investeringer som dem, der blev taget i betragtning ved tilståelsen af et tilskud til Ramondín Cápsulas inden for rammerne af Ekimen-programmet. Det fastsættes i vedkommende afgørelse også, at der ikke er nogen tidsbegrænsning for anvendelsen af skattelempelsen. Derfor er det umuligt på forhånd nøjagtigt at beregne dens intensitet. Hvis man tager udgangspunkt i udbytteprognoserne i Ramondíns forretningsplan, vil skattelempelsens intensitet være på 34,7 % i nettosubventionsækvivalent, hvilket ligger langt over den regionale maksimumsgrænse på 25 % nettosubventionsækvivalent. Under alle omstændigheder forbeholder Diputación Foral sig ret til for hvert regnskabsår at fastsætte skattelempelsens størrelsesorden, afhængigt af de investeringer, der er foretaget.

(83) Desuden fastsætter afgørelsen truffet af Diputación Foral de Álava den 21. oktober 1997, for så vidt angår Ramondíns investering, følgende:

([30]) Sml. 1996 I, s. 4551.

»[…] skattelempelserne for investeringer kan konkretiseres […] på følgende betingelser:

— Frist:	Ubegrænset
— Begrænsning for skattelempelsens anvendelse:	100 % af det skattepligtige beløb
— Procentdel:	45 % af den investering, der skal foretages

[…]«

(84) Udtrykket »konkretisere skattelempelser« kan i forbindelse med en bestemmelse, der giver myndigheden mulighed for at

— »fastlægge« det beløb, som skattelempelsen på 45 % kan anvendes på, samt varigheden af den investeringsperiode, hvorunder de i projektforberedelsesfasen planlagte investeringer kan foretages, og

— »fastsætte« de frister og begrænsninger, der skal gælde for hvert enkelt tilfælde

kun fortolkes som en udøvelse af en skønsbeføjelse med henblik på at »konkretisere« skattelempelsen.

(85) Desuden kan det til orientering nævnes, at dom 76/99 afsagt af Baskerlandets højesteret den 29. januar 1999 i sag 908/98, den statslige administration mod Juntas Generales de Guipúzcoa ([31]), annullerer en bestemmelse, der giver provinsen Guipúzcoas myndigheder ret til at tilstå en skattelempelse på 45 %. Denne bestemmelse er affattet på nogenlunde samme måde som den, der gælder for den i denne beslutning omhandlede skattelempelse. Baskerlandets højesteret anfører i begrundelsen for sin dom følgende med hensyn til den juridiske bestemmelse, der gør det muligt at tilstå skattelempelser:

»[I denne bestemmelse] fastsættes det, at der kan tilstås en skattelempelse på 45 % af det investeringsbeløb, der fastsættes af Diputación Foral, således at det overlades til selve skatteforvaltningens skøn at indsnævre fordelen, ikke alene med hensyn til mængde men også hvad angår de eventuelle begunstigede, hvilket er i strid med artikel 7 i den generelle skattelov, ifølge hvilken udøvelsen af lovgivningskompetence og forvaltningen af skatteanliggender er regelbundne aktiviteter, og også strider mod det princip om retssikkerhed, der er fastlagt i artikel 9 i Spaniens forfatning.«

(86) Endelig bestyrkes Kommissionens analyse yderligere af den baskiske regerings dokument »Política Industrial — Marco General de Actuación 1996-1999 (Industripolitik — Generelle handlingsrammer 1996-1999«). Der står følgende:

»[…] skattepolitikkerne er absolut nødvendige for at anspore den økonomiske fremgang og for at fremme industriprojekter, der tager sigte på Baskerlandets industrielle udvikling« (side 131).

(87) I samme dokument står der i kapitlet »Instrumentos de política fiscal« (skattepolitiske instrumenter) følgende:

»[…] den skattemæssige selvstændighed, som vi (dvs. Baskerlandet) råder over, kan også føre til, at vi søger at finde frem til opfindsomme former for »skræddersyede skatteordninger«, f.eks. til prioriterede projekter, eller tilmed skattemæssige incitamenter til fordel for store virksomheder« (side 133).

(88) Selv om den skønsmæssige karakter af en foranstaltning er nok til, at den må betragtes som specifik, og at skattelempelsen derfor må betragtes som statsstøtte, finder Kommissionen for det andet, at det minimumsbeløb for investeringerne (2,5 mia. ESP), som er betingelsen for at opnå nævnte lempelse, er tilstrækkeligt højt til i realiteten at begrænse skattelempelsens anvendelse til kun at omfatte investeringer, hvorunder der mobiliseres betydelige finansielle midler, og ikke berettiges ved karakteren eller forvaltningen af det skattesystem, fra hvilket undtagelsen er givet. I det foreliggende tilfælde har Spanien således ikke fremlagt nogen argumenter, der fra et skatteforvaltningsmæssigt synspunkt berettiger den omstændighed, at kun store virksomheder kan nyde fordel af skattelempelsen.

([31]) Endnu ikke offentliggjort.

(89) Støttemodtageren anførte, at det forhold, at der i den pågældende skattemæssige bestemmelse er fastsat et loft på 2,5 mia. ESP, ikke giver skattebestemmelsen en selektiv karakter, da begrundelsen for dette loft er ønsket om at tiltrække store virksomheder til Álava, fordi de skaber større indtægter end små virksomheder. Dette punkt må uddybes nærmere.

(90) Kommissionen finder, at det ikke er alle former for forskelsbehandling af de erhvervsdrivende, som udgør statsstøtte. Ved en betragtning af skatte-, og socialsikringssystemerne samt andre bestemmelser, der berører virksomhedernes omkostninger, kan det konstateres, at de retsforskrifter, som i hver enkelt medlemsstat regulerer disse interventioner, ikke kun fastlægger ensartede regler, men tværtimod i forhold til den generelle ordning indeholder forskellige bestemmelser, som navnlig finder anvendelse på bestemte kategorier af virksomheder. Derfor må der skelnes mellem:

— forskelsbehandlinger, der ikke udgør undtagelser ([32]) fra den generelle ordning, men derimod udspringer af anvendelsen i særlige situationer af de samme principper som dem, der ligger til grund for de generelle bestemmelser, og

— forskelsbehandlinger, som, i og med at de begunstiger enkelte virksomheder, skiller sig ud fra den generelle ordnings art og indretning.

(91) Domstolen har allerede i sin dom af 2. juli 1974 i sag 173/73, Italien mod Kommissionen ([33]), fastlagt denne sondring:

»Man må slutte, at den delvise nedsættelse af de sociale byrder, som i form af familietilskud påhviler arbejdsgiverne i tekstilsektoren, er en foranstaltning, som delvist skal fritage virksomhederne inden for en særlig industrisektor for de pekuniære byrder, som følger af en normal anvendelse af det almindelige sociale forsorgssystem, uden at denne fritagelse berettiges ved dette systems karakter eller forvaltning« (præmis 33).

(92) Ud fra denne fortolkning fra Domstolens side kan det modsat konkluderes, at en forskellig behandling af bestemte erhvervsdrivende, som måtte være berettiget ved skattesystemets karakter eller forvaltning, ville muliggøre den pågældende foranstaltnings omgåelse af traktatens artikel 87, 88 og 89.

(93) Hvad angår dette punkt finder Kommissionen, at »systemets karakter eller forvaltning« ikke bare kan bestå i at virkeliggøre et mål, som myndigheden har sat sig, ved hjælp af en forskellig behandling af en gruppe erhvervsdrivende, da det i så fald ville være nok blot at henvise til et bestemt økonomipolitisk mål for at omgå traktatens artikel 87, 88 og 89. Med andre ord refererer berettigelsen for en forskellig behandling med systemets karakter eller forvaltning ikke til en teleologisk berettigelse, hvor der henvises til eksterne mål, men til de pågældende foranstaltningers kohærens med systemets art og indretning.

(94) Generaladvokat Ruiz Jarabo anførte således i sit forslag til afgørelse af 17. september 1998 i sag C-6/97, Italien mod Kommissionen ([34]), følgende:

»… at det undertiden kan være vanskeligt at drage en skillelinje mellem foranstaltninger, som kan være offentlige subventioner, og foranstaltninger, som udgør en del af en stats generelle skatte- og afgiftsordning. Enhver skattefordel har jo til følge, at alle eller en del af de skattepligtige fritages fra de almindelige skatte- og afgiftsregler, der gælder. Sådanne fritagelser (18) beror ofte på andre formål end dem, man kan betegne som de primære skatte- og afgiftsmæssige formål (19). De forfølger således eksempelvis formål af social karakter, hensyn til den industrielle eller regionale udvikling eller tilsvarende hensyn. Hvad angår deres funktion ligner de direkte støtte, som medlemsstaterne yder, og som i princippet må behandles som støtte i traktatens artikel 92's forstand. I så tilfælde må den stat, som har indført foranstaltningerne, godtgøre, at de har karakter af »generelle foranstaltninger«, der som sådanne falder uden for artikel 92's anvendelsesområde. Staten må her redegøre for, hvilket formål foranstaltningerne opfylder inden for den pågældende ordning, og dette formål må naturligvis ikke være at forbedre vilkårene for en bestemt sektor i forhold til de udenlandske konkurrenter …« (betragtning 27).

([32]) Generaladvokat Darmons forslag til afgørelse i de forenede sager C-72/91 og C-73/91, Sloman Neptun, Sml. 1993 I, s. 887, afsnit 58.
([33]) Sml. 1974, s. 709.
([34]) Endnu ikke offentliggjort, men foreligger som uofficiel tekst på De Europæiske Fællesskabers Domstols netsted: (http://curia.eu.int/da/jurisp/index.htm).

(95) Generaladvokat La Pérgola tilslutter sig dette princip i sit forslag til afgørelse af 12. november 1998 i sag C-75/97, Belgien mod Kommissionen ([35]):

> »[…] Sagt på en anden måde: Kan de undtagelser og ændringer, der ved de foranstaltninger, der er sagens genstand, indføres i forhold til det eksisterende generelle socialsikringssystem, som stadig gælder, objektivt berettiges ved karakteren eller forvaltningen af lovgivningens almindelige ordning, når dennes art og indretning tages i betragtning, eller forfølger udelukkende det mål på tilfældig vis at begunstige visse specifikke virksomheder eller sektorer (9)? Efter vores opfattelse må en foranstaltning anses for at være generel, når den har til formål at skabe lige vilkår mellem de erhvervsdrivende. Det overordnede princip for ligebehandling findes i EF-traktatens artikel 92, stk. 1, som udtrykkelig forbyder foranstaltninger, hvorved den pågældende medlemsstat begunstiger visse virksomheder eller visse produktioner i forhold til andre virksomheder, der indgår i samme modtagergruppe, og som de vedtagne foranstaltninger burde kunne anvendes på. En foranstaltning af denne art er fortsat omfattet af støtteordningen, i og med at den ved at indeholde uberettiget forskelsbehandling, som traktaten tilmed udtrykkeligt forbyder, ikke opfylder men tværtimod strider mod kriteriet for den generelle foranstaltning, som den sagsøgende regering ønsker taget i betragtning.« (betragtning 8).

(96) Domstolen fastholdt endelig dette argument i sin dom af 17. juni 1999 ([36]) i samme sag:

> »Maribel bis/ter-ordningen, som forfølger en beskæftigelsespolitik med midler, som alene giver de pågældende virksomheder, som henhører under bestemte erhvervssektorer, en direkte fordel med hensyn til deres konkurrencemæssige stilling, er således ikke begrundet i karakteren og opbygningen af den i Belgien gældende sociale sikringsordning.« (betragtning 39).

(97) I betragtning af den høje tærskel på 2,5 mia. ESP kan kun de store investorer opnå fordel af skattelempelsen. På den baggrund må det konkluderes, at denne skattemæssige forskelsbehandling forfølger et mål, der ligger uden for skattesystemets art og indretning, og derfor ikke kan berettiges ved skattesystemets karakter eller forvaltning. Denne forskelsbehandling giver foranstaltningen en specifik karakter, som sammen med ovenstående øvrige elementer indebærer, at den må betegnes som støtte i den i traktatens artikel 87, stk. 1, fastlagte betydning.

(98) For det tredje finder Kommissionen, at foranstaltningens tidsbegrænsede karakter (årlig) i virkelighed betyder, at det står myndigheder frit for at indrømme den til bestemte virksomheder, nemlig dem, som starter deres investeringsprocedurer i den fastlagte periode. Det må således konstateres, at denne bestemmelse ikke findes i den generelle skattelovgivning, men kun i de årlige budgetlove, hvilket bekræfter, at der er tale om en konjunkturspecifik bestemmelse, der kan anvendes på specifikke projekter.

(99) Skattelempelsen blev første gang indført for budgetåret 1995. Ud fra den omstændighed, at samme bestemmelse i de følgende år ikke blev bevaret i sin oprindelige udformning, og at modtagerne af skattelempelsen fra og med regnskabsåret 1996 tilmed kan anvende den uden tidsbegrænsning, finder Kommissionen, at Diputación Foral de Álava råder over vide skønsbeføjelser til at afgøre, hvilke investeringer der kan nyde fordel af skattelempelsen, idet den kan indføre den for et år, ændre den senere og tilmed om fornødent ophæve den det følgende år.

(100) Kommissionen finder, at foranstaltningens årlige karakter på forhånd udelukker muligheden for at anse den for at være i overensstemmelse med »skattesystemets karakter og forvaltning«. Foranstaltningens tidsbegrænsede karakter viser desuden, at formålet hermed ikke er at opfylde de krav, der gælder for ethvert skattesystem, men derimod at anvende skattelempelsen som et industripolitisk instrument til fordel for visse store investeringer, som myndighederne finder det hensigtsmæssigt at fremme.

([35]) Endnu ikke offentliggjort, men foreligger som uofficiel tekst på De Europæiske Fællesskabers Domstols netsted: (http://curia.eu.int/da/jurisp/index.htm).
([36]) Endnu ikke offentliggjort, men foreligger som uofficiel tekst på De Europæiske Fællesskabers Domstols netsted: (http://curia.eu.int/da/jurisp/index.htm).

(101) Hvad angår sidste punkt henviser Kommissionen til orientering også til Baskerlandets højesterets dom 411/99 af 17. maj 1999 i sag 907/98, den statslige administration mod Juntas Generales ([37]), som annullerer den skattelempelse, Diputación Foral de Álava har tilstået for budgetåret 1998. Retten fastslår i sin dom følgende:

> »Juntas Generales de Álava og Diputación Foral de Álava, henholdsvis sagsøgt og medsagsøgt part, har ikke godtgjort, at princippet om proportionalitet i virkeliggørelsen af målene ved hjælp af disse foranstaltninger (skattelempelse) er respekteret. De pågældende myndigheder henviser blot til foranstaltningens konjunkturbestemte og ekstraordinære karakter. […]«

(102) For det fjerde understreger Kommissionen, at der er fuldstændig parallel mellem denne foranstaltning og Ekimen-ordningen, både hvad angår de respektive mål (finansiering af nye investeringer) og det geografiske område (selvstyreområde i det ene tilfælde, provins i det andet), men at ordningen af de spanske myndigheder er blevet betragtet som en regional støtteordning og blevet meddelt som sådan. Den eneste forskel, som består i, at der under Ekimen-ordningen kun ydes tilskud til industriinvesteringer, synes mere at være af formel art, idet det minimumsbeløb (2,5 mia. ESP), der er fastlagt for at investeringer kan være omfattet af skattelempelsen, i realiteten indebærer, at modtagerne kun kan være virksomheder i industrisektoren.

(103) De forskelle, der synes at være mellem Ekimen-ordningen og skattelempelsen, skjuler således et faktisk forhold: Dels, at der eksisterer en koordination mellem de forskellige skatte-, og industriudviklingsmyndigheder, som medvirker i fremstød for nye industriinitiativer i Baskerlandet; dels, at det mål, de to instrumenter forfølger, er det samme, nemlig fremme af investeringer. For det tredje fandtes skattelempelsen allerede under Garapen-programmet, som ligner Ekimen-programmet og blev iværksat før dette. Endelig er det, da den samme skattelempelse findes i de tre baskiske provinser, muligt at fastslå, hvad det geografiske anvendelsesområde for disse to instrumenter er.

(104) I overensstemmelse med Kommissionens beslutning 1999/718/EF ([38]) udgør skattelempelsen til Ramondín, svarende til 45 % af det investeringsbeløb, der er fastsat af Diputación Foral de Álava, derfor en støtteforanstaltning efter traktatens artikel 87, stk. 1.

(105) Kommissionen henleder opmærksomheden på sit brev af 29. april 1989 (SG(89) D/5521) til medlemsstaterne, hvori den meddelte, at Kommissionen finder, at en medlemsstat ikke har overholdt sin forpligtelse til at underrette om en støtteforanstaltning, når den har indledt den pågældende støttetildelingsproces. Ved »støttetildelingsproces« forstås ikke den egentlige bevilling af støtten til støttemodtageren, men den forudgående indførelse af støtte ad lovgivningens vej i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats forfatningsmæssige bestemmelser. Derfor betragtes støtten som gennemført fra det øjeblik, hvor den lovgivningsmæssige mekanisme, der gør det muligt at udbetale den uden yderligere formaliteter, blev indført ([39]). Det er tilfældet med den her omhandlede foranstaltning, som er gennemført ulovligt i strid med traktatens artikel 88, stk. 3.

VII.3.2. **Nedsættelse af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder**

(106) Bestemmelsen om nedsættelsen af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder, som Ramondín Cápsulas nyder fordel af, findes i artikel 26 i Norma Foral 24/1996. Bestemmelsen har følgende ordlyd ([40]):

> »1. Selskaber, der starter en erhvervsaktivitet, indrømmes en nedsættelse på henholdsvis 99 %, 50 % og 25 % af det positive beskatningsgrundlag for regnskabsåret for deres økonomiske aktivitet, inden modregning af negative beskatningsgrundlag for tidligere perioder, i fire på hinanden følgende skatteår regnet fra det første år inden for fristen på fire år efter erhvervsaktivitetens start, hvor selskaberne opnår positive beskatningsgrundlag.
>
> […].
>
> 2. For at nyde fordel af denne nedsættelse skal de skattepligtige selskaber opfylde følgende kraw:

([37]) Endnu ikke offentliggjort.
([38]) Jf. fodnote 12.
([39]) Jf. Konkurrencereglerne, del II A, forklarende bemærkninger til statsstøttereglerne, s. 70.
([40]) I nedenstående citeres kun de dele, der er nødvendige for at bedømme støtten.

a) De skal starte deres erhvervsaktivitet med en indbetalt kapital på mindst 20 mio. ESP.

b) […].

c) […].

d) Den nye aktivitet må ikke hverken direkte eller indirekte være blevet udøvet tidligere under et andet selskabsnavn.

e) Den nye erhvervsaktivitet skal udøves i lokaler eller virksomheder, hvor der ikke udøves nogen anden aktivitet af nogen fysisk eller juridisk person.

f) Selskaberne skal foretage investeringer i materielle anlægsaktiver i løbet af de første to aktivitetsår for et minimumsbeløb på 80 mio. ESP, idet samtlige investeringer skal foretages i aktiver, der er forbeholdt den pågældende aktivitet, og som ikke er genstand for leje eller overdragelse til tredjemand med henblik på anvendelsen. I den forbindelse omfatter investeringer i materielle anlægsaktiver også goder, der erhverves gennem leasing, forudsat at selskabet forpligter sig til at udøve forkøbsretten.

g) Efter erhvervsaktivitetens start skal der i løbet af de første seks måneder oprettes mindst ti arbejdspladser, og dette antal skal derefter opretholdes som årsgennemsnit for det fastansatte personale indtil det regnskabsår, hvor retten til at anvende nedsættelsen af beskatningsgrundlaget ophører.

h) […].

i) Selskaberne skal råde over en virksomhedshandlingsplan, som dækker en periode på mindst fem år.

3. […].

4. Minimumsbeløbet for investeringerne, jf. stk. 2, litra f), og oprettelsen af et mindsteantal af arbejdspladser, jf. stk. 2, litra g), kan ikke forenes med nogen anden form for skattemæssig fordel for samme investeringer eller samme oprettelse af arbejdspladser.

5. Anmodning om nedsættelse i henhold til denne artikel skal indgives til skatteforvaltningen, som efter at have kontrolleret, om de oprindeligt fastsatte krav er opfyldt, i givet fald meddeler det ansøgende selskab sin midlertidige tilladelse, som derefter skal godkendes i kraft af en afgørelse truffet af Diputación Foral de Álava.

[…].«

(107) For at en nedsættelse af beskatningsgrundlaget kan betegnes som støtte, skal den opfylde alle de fire kriterier, der er fastlagt i artikel 87, og som der i det nedenstående gøres nærmere rede for.

(108) For det første giver nedsættelsen i beskatningsgrundlaget Ramondín en fordel, der letter den byrde, som normalt tynger dets budget.

(109) For det andet medfører nedsættelsen af beskatningsgrundlaget et tab af skatteprovenu, som svarer til brug af offentlige midler i form af skatteudgifter ([41]).

(110) For det tredje påvirker nedsættelsen af beskatningsgrundlaget konkurrencen og samhandelen mellem medlemsstaterne, i og med at Ramondín udøver en økonomisk aktivitet, der indebærer samhandel mellem medlemsstaterne i en meget konkurrencebetonet sektor.

(111) Endelig skal foranstaltningen være specifik og selektiv. Det vil sige, at den skal begunstige »visse virksomheder eller visse produktioner«. I den foreliggende sag fremkommer det selektive element især som følge af den omstændighed, at kun nyoprettede virksomheder har mulighed for at opnå nævnte skattefordel. Ifølge artikel 26 i Norma Foral 24 af 5. juli 1996 kan nyoprettede virksomheder indrømmes en skattebehandling, som er mere fordelagtig end den, der anvendes over for de øvrige virksomheder på markedet. Denne omstændighed er tilstrækkelig til at fastslå denne foranstaltnings specifikke karakter, hvilket betyder, at Kommissionen må betegne nedsættelsen af beskatningsgrundlaget til fordel for nyoprettede virksomheder som støtte efter traktatens artikel 87, stk. 1. Det specifikke element forstærkes yderligere af den kendsgerning, at det kun er de virksomheder, der investerer 80 mio. ESP og opretter ti arbejdspladser, som kan få fordel af nedsættelsen af beskatningsgrundlaget.

([41]) Jf. fodnote 28.

(112) Foranstaltningens specifikke karakter forstærkes også af begrundelsen herfor, således som den fremgår af Norma Foral (nr. 24 af 5. juli 1996 om selskabsskat), ved hvilken foranstaltningen oprettes. I begrundelsen for denne Norma Foral fremføres der således efter de generelle mål for skatteordningen en række andre mål, som er af mere industripolitisk art; bl.a. anføres det, specifikt, at det skal tilstræbes at »anspore til oprettelsen af nye erhvervsinitiativer«, og dette mål konkretiseres derefter i de foranstaltninger, som tager sigte på den særlige kategori af nyoprettede virksomheder (jf. litra g)), som forbeholdes muligheden for at opnå nedsættelse af beskatningsgrundlaget i de første fire aktivitetsår, hvori de opnår overskud. Ud fra denne begrundelse, som bekræfter, at der er tale om støtte til igangsættelsen af nyoprettede virksomheder, er det ikke muligt at anse foranstaltningen for at være i overensstemmelse med det pågældende skattesystems karakter eller forvaltning. Desuden har selvstyremyndighederne i deres svar på indledningen af proceduren ikke angivet eller godtgjort ([42]), at foranstaltningens selektive karakter berettiges ved det pågældende skattesystems »karakter eller forvaltning«.

(113) I overensstemmelse med beslutning 1999/718/EF ([43]) konkluderer Kommissionen, at den pågældende foranstaltning klart har karakter af driftsstøtte. I betragtning af, at opnåelsen af overskud har en overvejende fremtidig og uvis karakter, er det ikke muligt nøjagtigt at beregne den støtteintensitet, som nævnte nedsættelse af beskatningsgrundlaget indebærer.

(114) Kommissionen henleder opmærksomheden på sit brev af 29. april 1989 (SG(89)D/5521) til medlemsstaterne, hvori den meddelte, at Kommissionen finder, at en medlemsstat ikke har overholdt sin forpligtelse til at underrette om en støtteforanstaltning, når den har indledt den pågældende støttetildelingsproces. Ved »støttetildelingsproces« forstås ikke den egentlige bevilling af støtten til støttemodtageren, men den forudgående indførelse af støtte ad lovgivningens vej i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats forfatningsmæssige bestemmelser. Derfor betragtes støtten som gennemført fra det øjeblik, hvor den lovgivningsmæssige mekanisme, der gør det muligt at udbetale den uden yderligere formaliteter, blev indført ([44]). Det er tilfældet med den her omhandlede foranstaltning, som er gennemført ulovligt i strid med traktatens artikel 88, stk. 3.

(115) Hvad angår arten af den støtte, der er tildelt Ramondín og Ramondín Cápsulas i overensstemmelse med fællesskabsretten, og hvis der ses bort fra de baskiske myndigheders støtte under iagttagelse af kriterierne for Ekimen-programmet, blev støtten ikke tilstået i medfør af ordninger, som Kommissionen havde godkendt, men derimod i medfør af nationale foranstaltninger, som Kommissionen ikke havde godkendt, og som i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, skulle have været anmeldt til Kommissionen allerede i projektfasen. I henhold til fællesskabsretten er disse støtteforanstaltninger derfor ulovlige.

(116) I traktatens artikel 87, stk. 1, fastsættes det, at den form for støtte, der opfylder de anførte kriterier, i princippet er uforenelig med fællesmarkedet.

(117) I dette tilfælde finder undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 2, ikke anvendelse, idet den pågældende støtte ikke sigter mod at opfylde de mål, der er angivet i nævnte bestemmelse. Desuden har de spanske myndigheder ikke foreslået, at disse undtagelser skulle påberåbes.

VII.4. **Støttens forenelighed**

(118) I traktatens artikel 87, stk. 3, fastlægges, hvilken støtte der kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Spørgsmålet om, hvorvidt støtte er forenelig med traktatens bestemmelser, skal afgøres på fællesskabsplan som helhed og ikke i en enkelt medlemsstat eller en enkelt region. For at sikre, at fællesmarkedet fungerer korrekt, og under iagttagelse af det princip, der er anført i traktatens artikel 3, litra g), skal de i artikel 87, stk. 3, omhandlede undtagelser fortolkes restriktivt i forbindelse med undersøgelser af enhver form for støtteordning eller individuel støtte. Især skal det understreges, at undtagelserne kun kan påberåbes, når det kan godtgøres, at markedskræfterne uden støtten ikke i sig selv ville kunne få modtagerne til at anlægge en adfærd, som ville gøre det muligt at nå et af de mål, der er anført under nævnte undtagelser.

([42]) Jf. den dom, der henvises til under fodnote 33. Se endvidere betragtning 90-96 i denne beslutning.
([43]) Jf. fodnote 12.
([44]) Jf. fodnote 39.

(119) Ifølge artikel 87, stk. 3, litra a), kan der overvejes en undtagelse i tilfælde af støtte til fremme af den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er usædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse. Kommunen Laguardia ligger ikke i et område, som er berettiget til regionalstøtte i medfør af traktatens artikel 87, stk. 3, litra a).

(120) Hvad angår de undtagelser, der er fastsat i artikel 87, stk. 3, litra b) og d), tager den pågældende støtte ikke sigte på et projekt af fælles interesse eller et projekt, der kan afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i Spaniens økonomi, og det opfylder heller ikke de karakteristika, der kendetegner projekter af denne type. Støtten tager heller ikke sigte på at fremme kulturen eller bevare kulturarven.

(121) Hvad angår undtagelserne i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), befinder Laguardia sig i en region, der i henhold til nævnte bestemmelse er berettiget til regionalstøtte. Den maksimale støtteintensitet i Baskerlandet er på 25 % i nettosubventionsækvivalent ([45]); for at undersøge, om disse støtteforanstaltninger er forenelige, skal der skelnes mellem investeringsstøtte (skattelempelse) og driftsstøtte (nedsættelse af beskatningsgrundlaget).

VII.4.1. *Investeringsstøtte (skattelempelse)*

(122) Det må i den sammenhæng bemærkes, at nævnte støtte ikke blev tildelt som led i et af Kommissionen godkendt regionalstøtteprogram, men i kraft af en ad hoc-afgørelse fra de kompetente myndigheder. I sådanne tilfælde er det nødvendigt at undersøge støttens virkninger i fællesskabssammenhæng. Domstolen har bekræftet denne fortolkning i sine domme af 14. september 1994, i de forenede sager C-278/92, C-279/92 og C-280/92, Spanien mod Kommissionen (Hytasa) ([46]) og af 14. januar 1997, sag C-169/95, Spanien mod Kommissionen (Pyrsa) ([47]).

(123) En ad hoc-støtte kan betragtes som støtte med regionalt sigte, som er foreneligt med fællesmarkedet, når den i praksis bidrager til regionens udvikling på lang sigt og ikke har negativ indvirkning på de fælles interesser og konkurrencevilkårene i Fællesskabet. Støtten kan derfor betragtes som forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

(124) Skattelempelsen kan ligne driftsstøtte, i og med at den i den foreliggende sag er rettet mod en produktiv investering (nyinvestering) i en region, der modtager bistand. De støtteberettigede investeringer er således investeringer i nye materielle anlægsaktiver, dvs. grunde, udstyr, anlæg og bygninger i en kommune i en region, der modtager støtte efter traktatens artikel 87, stk. 3, litra c). Desuden beregnes skattelempelsen som en procentdel af investeringsværdien, hvilket er fremgangsmåden i forbindelse med investeringsstøtte.

(125) Nedenstående tabel indeholder en række data (ajourført i juni 1999), som viser, at nyinvesteringen udgør 53,6 % af det nye anlæg.

Investeringstype	Ny	Flytning
Grund	194 076 000	
Bygninger	1 471 483 000	
Udstyr	935 637 000	2 250 000 000
ESP i alt	2 601 196 000	2 250 000 000
EUR i alt	15 633 502	13 522 772

([45]) Jf. fodnote 6.
([46]) Sml. 1994 I, s. 4103.
([47]) Sml. 1997 I, s. 135.

(126) Hvad angår Fællesskabets interesse, er undersektoren for tinkapsler til plombering en sektor, som i betragtning af de miljømæssige krav samt udviklingen i forbruget af kvalitetsvine har gunstige udviklingsperspektiver.

(127) Det materiale, der indtil 1993 traditionelt blev brugt til kapsler til plombering af kvalitetsvine, var bly. Fra det tidspunkt indførte USA's myndigheder forbud mod at anvende bly i kapsler til plombering af kvalitetsvin på grund af risikoen for, at vinen skulle blive forurenet ved udskænkningen af flaskens indhold.

(128) Europa-Parlamentet og Rådet vedtog direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald ([48]). Ved dette direktiv nedsættes grænserne for blykoncentration i emballage betydeligt. Kapsler til plombering af vinflasker er emballage i den i direktivet fastlagte betydning.

(129) Som følge af disse retslige ændringer i første halvdel af 1990'erne er vækstudsigterne for tinkapsler — som erstatning for blykapsler, der siden da har været forbudt — betydelige på et samlet marked med 1,2 mia. enheder pr. år.

(130) Vinens kvalitet synes at være et afgørende kriterium for vinforbrugets udvikling i Fællesskabet. Mens forbruget af »bordvine« er kraftigt faldende, stiger forbruget af »kvalitetsvine«. Denne generelle konstatering skal dog nuanceres: Blandt de produkter, der er klassificeret som »bordvine« er de vine, som er velidentificerede (»Vins de pays«, »Landwein«, »indicazione geografica tipica«, »vins de cépage«), genstand for fornyet interesse og forbruget heraf er stigende. Desuden har »kvalitetsvinenes« øgede markedsandel medført en forøgelse af produktionsmængderne: fra 1992/93 til 1994/95 steg produktionskvoten fra 30 til 35 %. En del af denne forøgelse skyldes, at tidligere »bordvine« er blevet omklassificeret til »kvalitetsvine« ([49]).

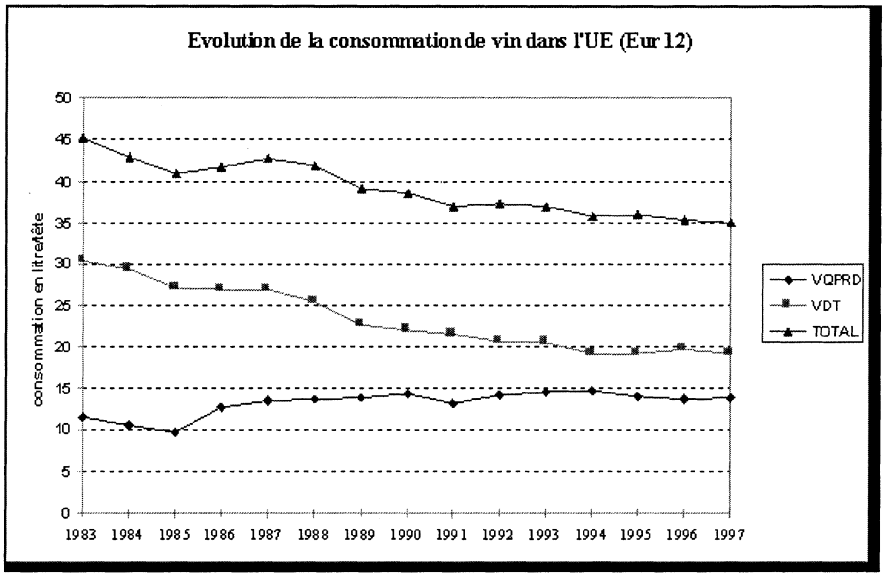

Tekst i tabellen:

Udviklingen i vinforbruget i EU (EUR 12)

Forbrug i liter pr. indbygger

KVBD (kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder)

BV (bordvine)

([48]) EFT L 365 af 31.12.1994, s. 10.
([49]) Europa-Kommissionen »Generaldirektoratet for Landbrug«. »Den fælles landbrugspolitik 2000. Arbejdsdokumenter. Situation og perspektiver (vin)«, juni 1998, s. 37.

(131) Batterisektorens efterspørgsel opretholder blyforbruget i Fællesskabet, navnlig som følge af den øgede efterspørgsel efter blysyrebatterier til automobilsektoren. I 1994 steg batterisektorens blyforbrug med ca. 14 % i forhold til 1991 og tegnede sig således for ca. 70 % af den samlede efterspørgsel efter primærbly ([50]). Batterisektoren er den eneste sektor med endelig blyanvendelse, der er udsat for mindre økologisk pres, fordi blyet her ikke kan erstattes af andre metaller.

(i 1 000 tons)

	1990	1991	1992	1993	1994	%
Batterier	2 545	2 566	2 591	2 610	2 924	68

(132) Denne gunstige udvikling afspejles også i batterifabrikanternes resultater. Varta-gruppen oplyser i sin årsberetning for 1998, at den interne efterspørgsel i Vesteuropa er vokset. Især har der på det nordamerikanske og det europæiske marked været en støt stigning i efterspørgslen på batterier til biler ([51]).

(133) Sektoren er kendetegnet af et stort antal små raffinaderier. Der findes ca. 30 smelteanlæg/sekundære raffinaderier i Fællesskabet til en produktion på mellem 5 000 og 65 000 pr. operatør. Antallet af operatører falder i takt med, at de store multinationale selskaber og de største producentgrupper etablerer deres egne operationer. Ramondíns produktionsprognoser (500 tons i begyndelsen, for derefter at nå op på 1 600 tons i 2001) viser, at der er tale om en marginal producent. Desuden regner Ramondín med at arbejde med underentrepriseordninger.

(134) I betragtning af ovenstående og på betingelse af, at loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent respekteres, finder Kommissionen, at tilståelsen af en skattelempelse til Ramondín ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse, og derfor kan betragtes som forenelig med fællesmarkedet. Af det samlede beløb, der er tildelt gennem skattelempelsen, kan den del, som overstiger loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent, derimod ikke nyde fordel af den undtagelse, der er omhandlet i traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), idet det for enhver form for støtte, som overstiger dette loft, ikke længere kan sikres (således som det er anført i »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte«), at der opretholdes ligevægt mellem konkurrencefordrejning og fordele i forbindelse med regionaludviklingsstøtte, hvorfor denne støtte må betragtes som ulovlig. Maksimumsbeløbet (udtrykt i nettosubventionsækvivalent ([52])) for støtte, der i henhold til denne beslutning er forenelig med fællesmarkedet, skal beregnes således, at reglerne om kumulering af støtte overholdes ([53]).

(135) For at godtgøre, at loftet for regionalstøtte respekteres ved konkretiseringen af skattelempelsen, herunder også forpligtelsen til at overholde reglerne om kumulering af støtte ([54]), skal Spanien fremlægge årsrapporter i hele den periode, hvor skattelempelsen er i kraft.

VII.5. **Driftsstøtte: nedsættelse af beskatningsgrundlaget**

(136) Kommissionen minder om, at skattemæssige støtteforanstaltninger kan betragtes som investeringsstøtte, når investeringen udgør beskatningsgrundlaget ([55]). I det foreliggende tilfælde opfylder nedsættelsen af beskatningsgrundlaget ikke disse betingelser og har derfor ikke karakter af investeringsstøtte. Den kan heller ikke betragtes som beskæftigelsesstøtte i tilknytning til investeringen, da den ikke afhænger af antallet af nye arbejdspladser. Den pågældende forskrifts krav om en investering på mindst 80 mio. ESP og om oprettelse af mindst ti nye arbejdspladser giver ikke den nedsættelse af beskatningsgrundlaget, som Ramondín Cápsulas nyder fordel af, karakter af investeringsstøtte, idet minimumsgrænsen for investeringen og antallet af arbejdspladser ikke beregnes i forhold til en investering, men i sig selv er fastlagt som tærskler, over hvilke visse virksomheder kan nyde fordel af nævnte skattemæssige fordel. Ramondín Cápsulas kunne have skabt 1 000 nye arbejdspladser; fordelen ved nedsættelsen af beskatningsgrundlaget ville beløbsmæssigt stadig have været det samme. Derfor kan minimumsinvesteringen og minimumsantallet af nye arbejdspladser ikke betragtes som modposter, der beregnes i forhold til investeringens størrelsesorden.

([50]) Panorama of EU Industry, 1997, s. 11-23.
([51]) 1998 Management Report Group and Varta AG, s. 9 (http://194.172.32.120/company/10 years.html).
([52]) Hvad angår »nettosubventionsækvivalent« henvises til bilag I til »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte«, som der refereres til under fodnote 9.
([53]) Ifølge punkt 4.18 i »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte«, som der refereres til under fodnote 9, gælder loftet for støtteintensitet for hele støtten 1) i tilfælde af samtidig anvendelse af flere forskellige regionalstøtteordninger, og 2) uanset om støtten stammer fra lokale, regionale eller nationale kilder eller lokalsamfundene.
([54]) Jf. fodnote 53.
([55]) Jf. fodnote 46 i »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte« (bilag I), som der refereres til under fodnote 9.

(137) Derimod finder Kommissionen, at nedsættelsen af beskatningsgrundlaget har karakter af driftsstøtte. Formålet er nemlig at frigøre Ramondín Cápsulas for omkostninger, virksomheden under normale omstændigheder selv skulle have afholdt som led i sin løbende forvaltning og normale drift: Takket være denne nedsættelse af de løbende udgifter vil Ramondín Cápsulas kunne forbedre sin rentabilitet i kraft af forøgelsen af sit nettoresultat (udbytte efter skat).

(138) Som Kommissionen har anført det under punkt 4.15 til 4.17 i »retningslinjerne for statsstøtte med regionalt sigte« ([56]), er regionalstøtte, som tager sigte på at nedbringe virksomhedernes løbende udgifter (driftsstøtte) i princippet uforenelig med fællesmarkedet. Ikke desto mindre kan denne form for støtte i ekstraordinære tilfælde gives til regioner, der opfylder betingelserne for undtagelse i henhold til traktatens artikel 87, stk. 3, litra a), såfremt støttens beskaffenhed og bidrag til den regionale udvikling berettiger hertil og størrelsesordenen af støtten står i forhold til de ulemper, man søger at mindske. Kommissionen bemærker, at Baskerlandet ikke er et af de områder, som der henvises til i traktatens artikel 87, stk. 3, litra a).

(139) Derfor må det konkluderes, at den pågældende driftsstøtte, i og med at den ikke kan omfattes af nogen af de i traktaten omhandlede undtagelser, er uforenelig med fællesmarkedet.

(140) Denne beslutning vedrører kun de skattemæssige foranstaltninger, der specifikt undersøges heri, og omhandler ikke andre foranstaltninger inden for rammerne af provinsen Álavas særlige skatteordning. Kommissionen forbeholder sig ret til at undersøge de foranstaltninger, der muligvis udgør støtte, hvad enten de anvendes som generel ordning eller eventuelt finder anvendelse på Ramondín.

VIII. **KONKLUSIONER**

(141) Hvad angår de spørgsmål, i forbindelse med hvilke Kommissionen havde vedtaget begge krav om oplysninger, konkluderer Kommissionen:

— at det ikke-tilbagebetalingspligtige tilskud, som dækker 8,55 % af de støtteberettigede omkostninger, blev tildelt Ramondín Cápsulas i overensstemmelse med betingelserne i regionalstøtteprogrammet Ekimen, som Kommissionen har godkendt

— at der ikke er påvist nogen statsstøtteforanstaltninger i Álava Agencia de Desarrollo SA's salg til Ramondín af en grund på 55 050 m^2 i industriområdet Casablanca i Laguardia (Álava) til en pris på 2 500 ESP/m^2.

(142) Hvad angår de foranstaltninger, der var genstand for indledningen af proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, bemærker Kommissionen, at Spanien på ulovlig vis og i strid med traktatens artikel 88, stk. 3, har anvendt følgende støtteforanstaltninger:

a) nedsættelsen af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder, som er til fordel for Ramondín Cápsulas, i henhold til artikel 26 i Norma Foral 24/1996 af 5. juli 1996

b) tilståelsen af en skattelempelse til fordel for Ramondín på et beløb svarende til 45 % af det investeringsbeløb, Diputación Foral de Álava fastlagde i sin afgørelse 738/1997 af 21. oktober 1997.

Den under litra a) anførte støtte og den del af den under litra b) anførte støtte, som i overensstemmelse med reglerne om kumulering af støtte overstiger loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent for støtte med regionalt sigte i Baskerlandet, må betragtes som uforenelig med fællesmarkedet.

For at genoprette den økonomiske situation, virksomheden ville have befundet sig i, hvis den ikke havde modtaget den ulovlige støtte, skal den spanske regering derfor træffe alle de nødvendige foranstaltninger for at inddrage fordelen ved denne støtte og om fornødent geninddrive støtten fra støttemodtageren.

([56]) Jf. fodnote 9.

Tilbagebetalingen af støtten skal ske i overensstemmelse med de procedurer og bestemmelser, der er fastlagt i spansk lovgivning, inklusive renter beregnet fra datoen for støttens udbetaling til den faktiske tilbagebetaling til den samme procentsats som den referencesats, der anvendes ved beregning af nettosubventionsækvivalenten for regionalstøtte i Spanien ([57]).

Den del af den under litra b) anførte støtte, som under iagttagelse af reglerne om kumulering af støtte ikke overstiger loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent for støtte med regionalt sigte i Baskerlandet, må betragtes som forenelig med fællesmarkedet. For at godtgøre, at loftet for regionalstøtte respekteres ved konkretiseringen af skattelempelsen, herunder også forpligtelsen til at overholde reglerne om kumulering af støtte ([58]), skal Spanien fremlægge årsrapporter i hele den periode, hvor skattelempelsen er i kraft —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Den statsstøtte, Spanien har tildelt Ramondín SA i form af tilståelse af en skattelempelse til fordel for Ramondín SA på et beløb svarende til 45 % af det investeringsbeløb, Diputación Foral de Álava fastlagde i sin afgørelse 738/1997 af 21. oktober 1997, er, for så vidt angår den del af støtten, som under iagttagelse af reglerne om kumulering af støtte ikke overstiger loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent for støtte med regionalt sigte i Baskerlandet, forenelig med fællesmarkedet.

2. Spanien skal i hele den periode, hvor skattelempelsen er i kraft, fremlægge årsrapporter, således at Kommissionen kan kontrollere, om støtten til Ramondín SA ydes under iagttagelse af reglerne om kumulering og ikke overstiger loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent for støtte med regionalt sigte i Baskerlandet.

Artikel 2

Følgende statsstøtteforanstaltninger, som Spanien har gennemført, er uforenelige med fællesmarkedet:

a) støtten til fordel for Ramondín Cápsulas SA, i form af nedsættelsen af beskatningsgrundlaget for nyoprettede virksomheder, i henhold til artikel 26 i Norma Foral 24/1996 af 5. juli 1996

b) støtten til fordel for Ramondín SA i form af tilståelse af en skattelempelse til fordel for Ramondín SA på et beløb svarende til 45 % af det investeringsbeløb, Diputación Foral de Álava fastlagde i sin afgørelse 738/1997 af 21. oktober 1997, for så vidt angår den del af støtten, som under iagttagelse af reglerne om kumulering af støtte overstiger loftet på 25 % nettosubventionsækvivalent for støtte med regionalt sigte i Baskerlandet.

Artikel 3

1. Spanien træffer de nødvendige foranstaltninger for at inddrage de i artikel 2 omhandlede fordele, som på ulovlig vis er stillet til rådighed for modtagerne, og for om fornødent at geninddrive støtten fra støttemodtagerne.

2. Tilbagebetalingen skal ske omgående og i overensstemmelse med gældende procedurer i national ret, for så vidt som disse giver mulighed for omgående og effektiv gennemførelse af denne beslutning. Den støtte, der skal tilbagebetales, pålægges renter fra det tidspunkt, den blev stillet til rådighed for støttemodtagerne, og indtil den er blevet tilbagebetalt. Renterne beregnes på grundlag af den referencesats, der anvendes til at beregne subventionsækvivalenten for regionalstøtte.

Artikel 4

Spanien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

([57]) Brev fra Kommissionen til medlemsstaterne SG(91) D/4577 af 4. marts 1991. Se også Domstolens dom af 21. marts 1990 i sag 142/87, Belgien mod Kommissionen, Sml. 1990 I, s. 959.
([58]) Jf. fodnote 53.

Artikel 5

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Spanien.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1999.

På Kommissionens vegne
Mario MONTI
Medlem af Kommissionen